

Blof, Watermakers

Mijn schuimende koers
Ligt nu achter het roer
Ik verlang niet zozeer meer naar later
We maakten veel water
Door kieren en gaten
Ik hoosde veel meer dan ik voer
Ik zocht een veilige haven
Verlaten en goed uit de wind
Maar wie zoekt en niet vindt
Vraagt om weemoed en dorst
En beiden zijn even verslavend
We zijn watermakers
En blijven we drijven
Als we nu onze lijven
Bij elkaar laten rusten?
Of zullen we zinken
Roemloos verdrinken
In tranen waarmee
We het vuur toch niet blusten?
We zijn watermakers, mijn lief
Watermakers
Neem het oude kompas
Kijk hoe helder het glas
Nog geen scheur, nog geen kras van mijn wroeging
Ik ben mezelf wel genoeg
Zoveel spijt voor de boeg
Toch voel ik me beter dan vroeger
Ik zoek een eiland in tranen
Mijn voeten op jouw diepe grond
Was het zout uit mijn wond
Bij een zuivere bron
Dus open voor mij alle kranen
We zijn watermakers
En blijven we drijven
Als we nu onze lijven
Bij elkaar laten rusten?
Of zullen we zinken
Roemloos verdrinken
In tranen waarmee
We het vuur toch niet blusten?
We zijn watermakers, mijn lief
Watermakers